

BIERNACZKY SZILÁRD

EMBER ÉS A KOZMOSZ

VALLOMÁSOK
EGY JÖVENDŐ ÚJ-KERESZTÉNY
KOZMIKUS HITVALLÁSRÓL

Gondolat-lírai és gondolat-epikai
költemények

A TARTALOMBÓL

A kozmosz (nem?) válaszol
A kozmosz (mégis?) válaszol
A kozmosz miért hallgat?
A kakas kintornázik
Egyetlen parancsolat (Szent Pál üzenete)
(Szalay Károlynak ajánlom)
Jézussal kézen fogva az Európán
Kevesek homlokára szíjazva
(Ortega y Gasset szellemének adózva)
Megroppant kultúra?
Madárészek a Marson
E/v/angellizáció // Angyallá válás
Túlvilág
Békemenet a kijevei nagykapunál
Híradással Berzsenyinek egy nemzet újjá-
születéséről kozmikus távlatokat nyitva
Három történelmi sóhajtás
Csillagok háborúja
A létezés útvesztői
Posztmodern távlatok
Hétköznapi és ünnepi humanizmus
Himnusz a naphoz (Parafrázisok E(k)hhaton fáraó
Atonhoz intézett dicséretére)
Bevásárló kocsival a Galaktikában
Lehetetlen átalakulások
Solaris (Stanislaw Lem emblemátikus regényét
magam elé idézve) (1–8)
Üzenetek a Szíriuszról (1–3)
Események vére (Cergely Ágnesnek)
Kásler Miklósról
Intő szavak (Hóvári János halálára)
A szépség varázstó vizében (1–5)
(...)

VÁLOGATÁS EGY KÉSZÜLŐ VERSEGTETŐBŐL

JÉZUSSAL KÉZEN FOGVA AZ EURÓPÁN

a Jupiter második legnagyobb holdján
vizet észleltek
jégpáncél borítja
alatta óceán
ritkán vizgóz, gejzír tör ki a felületén
kilövellések szagatják a felszínt

a Jupiter felületén nincs életheletőség
forróság
fullasztó légkör
hatalmas viharok

s mégis
itt kellene a reményt megtalálni?
Jézussal kézen fogva
a Jupiter holdján, az Európán
kellene az új élet lehetőségét keresni?
újrateremteni az elaggott Föld életét?
és itt, ebben az emberi létezés
alig megtűrő vízpára-dús légkörben kellene
egy erkölcsökben sokkal teljesebb,
mindeneknek boldogságot nyújtó embervilágot
láttni virágba borulva?

BIERNACZKY SZILÁRD

EMBER ÉS A KOZMOSZ

Vallomások egy jövőendő új-keresztény kozmikus hitvallásról
Gondolat-lírai és gondolat-epikai költemények

Jelen verses kötet szerzője elsősorban mint néprajzkutató, illetve afrikanista ismert. Verseket azonban már kamaszkorában is írt, de költőként csak 2019-ben, 75 éves korában debutált. Azóta néhány fiatalkori verse mellett néhány újabbban született költeménye is megjelent különféle folyóiratokban – küzdelmes körülmények között. Legutóbb azonban a *Kortársban* napvilágot látott zenei témájú versei figyelmet keltenek.

Amint írja, „Néhány lap befogadott tőlem költeményeket, mások (főleg a központi országos orgánumok) elutasítottak. Az egyik különösen bántó hangnemben... a megbántottság keltette bosszúság fölébresztette bennem a szunnyadó igényt új versek komponálására... S megszületett néhány hirtelen támadt verszet után a terv: elkészíteni egy kötetet *Ember és a kozmosz* címen, amelyben elsősorban a keresztény hagyományok, magyarság, mai történelem, illetve a művelődéstörténet némely jeles eseményeit, főszereplőit, így többek között az ókori kultúrák és az Európán kívüli népek szájhagyományainak örökkön örökké érvényes üzeneteit, valamint a csillagászat régi és új eredményeit próbálnám a poétika adottságai szerint összeötvözni.”

A készülő kötet anyagából összeválogatott antológia szerzője hozzáteszi: „egyfolytában arra törekszem, hogy a nagy olasz hermetista költők – Ungaretti és Montale módján – az ún. mallarméi tiszta költészet útjára lépjek, de ezt a szándékot az emberi nemért érzett aggodás, fájdalom, félelem, reménykedés adta hevület újra meg újra áttöri.”

Biernaczky Szilárd

EMBER ÉS A KOZMOSZ

Vallomások egy jövőbeli új-keresztény kozmikus hitvallásról
Gondolat-lírai és gondolat-epikai költemények

(válogatás egy készülő kötet anyagából)

KÉZIRAT

BIERNACZKY SZILÁRD VERSEI

Szerelem. Egy 13. századból itt rekedt dalos kedvű rímfaragó trubadúr néhol avíttas, néhol modernkedő nyelvezetű, heves érzelmek átjárta vallomásaiból, 2023, Érd, Mundus Novus Könyvek, 344 old. (e-könyv)

Ember és a kozmosz. Vallomások egy jövendő új-keresztény kozmikus hitvallásról – Gondolat-lírai és gondolat-epikai költemények (válogatás), Érd, kézirat, 170 old.

BIERNACZKY SZILÁRD

EMBER ÉS A KOZMOSZ

Vallomások egy jövődő új-keresztény kozmikus hitvallásról
Gondolat-lírai és gondolat-epikai költemények

(válogatás egy készülő kötet anyagából)

Édesapám, Biernaczky János (1917-2002) emlékére,
aki kamasz éveim idején egy külön bejáratú verstant
állított össze számomra, segítő verselési törekvéseimet

AJÁNLOM IGAZ ÉLETÚT-TÁRSAIM:

Szakolczay Lajos, Voigt Vilmos, Hoppál Mihály, Szentés Tamás,
Tőkés László, Pál József, Kulin Ferenc, Thímár Attila, Jávor Béla,
Szalay Károly, Mózsza Szabolcs doktor, Lukáts János, Bertha Zoltán,
Kodolányi Gyula, Szörényi László, Sipos János, Németh Zsolt,
Lezsák Sándor, Kun Tibor, Ablonczy László, Jánosi Zoltán,
Papp Endre, Ujváry Gábor, Sárközy Péter,
valamint hölgyek: Wenner Éva, Verebélyi Kincső, Körmendi Klára,
Gergely Ágnes, Pécsi Györgyi és Balázs Judit,
illetve kollégák és tanítványok: Nyakas Szilárd, Soós Kálmán,
Bíró Gergely, Takács Nándor, Susán Pál, Szilasi Ildikó,
Tesyf Sába és Világi Dávid,
és persze számolatlanul: számos családtagom és rokonom
FIGYELMÉBE

Érd / Parkváros, 2024
kézirat

Biernaczky Szilárd

EMBER ÉS A KOZMOSZ

Vallomások egy jövődő új-keresztény kozmikus hitvallásról
Gondolat-lírai és gondolat-epikai költemények

(válogatás egy készülő kötet anyagából)

KÉZIRAT

A borítót tervezte
Susán Pál

Impresszum
(kézirat, Biernaczky Szilárd, Érd)

*A csillagászat egy vak koldus asszony
Condráin méri a világokat:
Világ és vakság egy hitvány lapon!”*

*„Ember vagyunk, a föld s az ég fia.
Lelkünk a szárny, mely ég felé viszen”*

A „Gondolatok a könyvtárban” költője,
Vörösmarty Mihály emlékére

NÉHÁNY SZÓ ELŐLJÁRÓBAN

„Könyvek (*vagy bármiféle írásmű – b. sz.*) a legkülönbébb fajtájú érzésekből keletkezhetnek. Az ember írhat könyvet (*vagy bármi mást – b. sz.*) a lelkesedés fellobbanásában vagy hálaérettől eltelve, de ugyanúgy elkeseredés, harag és bosszúság is föllobbanthatja a szellem szenvedélyét.” – írja híres könyve, a *Magellan* bevezetője legelején Stefan Zweig.

A világhírű író folytatja még a lehetőségeket sorolva, de én azonban itt megállnék. Meg kell vallanom, verseket már 14 éves koromban írtam, egy furcsa fiaskó gátolta hatvan éven át, hogy költőként jelentkezzem.

Mint zeneszerző növendék, 15-17 évesen írtam húszegynéhány verset zeneművek élményeit próbálva megfogalmazni. Elküldtem Kodálynak (hiszen az ő három műve is szerepelt a témák között). De nem kaptam választ. Az egykori Kodály-növendék, Sugár Rezső, zeneszerzés mesterem is csodálkozott ezen, mondván, ilyen küldeményekre pedig Kodály válaszolni szokott...

(Hozzájárult persze ehhez, hogy vers-küldeményeimre sem a Kortárs, sem az Új Írás érdemben nem válaszolt.)

Egyszóval sok év múltán, csak 2019-ben vettem a bátorságot, hogy ifjúkori és néhány később keletkezett szerzeményemet előássam az íróasztalfiókból. Néhány lap befogadott tőlem költeményeket, mások (főleg a központi országos orgánumok) elutasítottak. Az egyik különösen bántó hangnemben...

Így Zweignek lett igaza, a megbántottság keltette bosszúság fölébresztette bennem a szunnyadó igényt új versek komponálására...

S megszületett néhány hirtelen támadt versezet után a terv: elkészíteni egy kötetet *Ember és a kozmosz* címen, amelyben elsősorban a keresztény hagyományok, magyarság, mai történelem, illetve a művelődéstörténet némely jeles eseményeit, főszereplőit, így többek között az ókori kultúrák és az Európán kívüli népek szájhagyományainak örökkön örökké érvényes üzeneteit, valamint a csillagászat ókori, középkori, újkori, mi több, legmodernebb eredményeit próbálnám a poétika adottságai szerint összeötvözni.

Mintegy százötven szöveg született meg eddig (ha a ciklusok darabjait is számolom, akkor több mint 200), közülük tizenegy megjelent, továbbiak megjelenőben folyóiratokban.

De befejezés előtt áll egy kvázi elbeszélő költemény is Henri Rosny: *A tűz meghódítása* című és az őskori embert idéző könyve ihletésére. (A meglévő részeket azonban jelen összeállításba nem illesztettem be).

E versek – különféle művelődéstörténeti elemek halmozása mellett is – elsősorban humanisztikus, illetve közéleti indíttatásúak, akárha a történelem eseményeit, nagy alakjait idézik, akárha személyes érzelmek megfogalmazására kerül sor. Szerzőjük egyfolytában arra törekszik, hogy a nagy olasz hermetista költők, – főleg Ungaretti és Montale – módján az ún. mallarméi *tiszta költészet* útjára lépjen, de mindezt az emberi nemért érzett aggodás, fájdalom, félelem, reménykedés adta hevület újra meg újra áttöri.

(2022. október 23.)

TARTALOM

<i>Néhány szó előjáróban</i>	5
A kozmosz (nem?) válaszol	9
A kozmosz (mégis?) válaszol	10
A kozmosz miért hallgat?	13
A kakas kintornázik	15
Egyetlen parancsolat (Szent Pál üzenete) (Szalay Károlynak ajánlom)	17
Jézussal kézen fogva az Európán	20
Kevesek homlokára szíjazva (Ortega y Gasset szellemének adózva)	21
Megroppant kultúra?	26
Madárfészek a Marson	28
E/v/angelizáció // Angyallá válás	29
Túlvilág	30
Békemenet a kijevei nagykapunál	32
Híradással Berzsenyinek egy nemzet újjászületéséről kozmikus távlatokat nyitva (a magyar sorsot oly mélyen megélt Berzsenyi Dániel emlékére – ajánlással Orbán Viktor miniszterelnöknek 2022. április 3-án)	35
Három történelmi sóhajtás	38
Csillagok háborúja	40
A létezés útvesztői	41
Posztmodern távlatok	43
Hétköznapi és ünnepi humanizmus	44
Himnusz a naphoz (Parafrázisok E(k)hnaton fáraó Atonhoz intézett dicséretére)	45
Bevásárló kocsival a Galaktikában	56
Lehetetlen átalakulások	60
Solaris (Stanislaw Lem emblemikus regényét magam elé idézve) (1-8)	61
Üzenetek a Szíriuszról (1-3)	71
Események vére (Gergely Ágnesnek)	73
Kásler Miklóstra	75
Intő szavak (Hóvári János halálára)	77
A szépség varázstó vizében (1-5)	78

Késői életvallomás	81
Költészet a 21. században	83
Pesszimizmusok (1-4)	84
Nagyon rossz pillanat	88
Újabb reminiscenciák 53 év múltán (1-16)	89
Sanyikára harangoznak (Weöres Sándor emlékére) (1-3)	94
Anyám (1-2)	99
Apám (szakadozott emlékek - igaz események életre hívása)	101
Öregség	102
Szürrealizmus	103
Bolondériák a földplanéta peremén(1-42)	106
Nyolcvan évesen (1-13)	115
Újratöltődés	117
Élni mégis érdemes	118
Vallomás és remény (elavult stílusban – Petrarca lelkéhez)	121
Szemem és szemed	122
Rigmus Húsvétra locsolkodáshoz	123
Megbocsáthatatlan (Erika a benzinkútnál)	125
Borongó aggyal (fájdalom- vagy örömtelt félálomba bódulások) (1-5)	126
Sorsok – sors nélkül (1-3)	129
Bartók: Zene húros hangszerekre, ütőkre és cselesztára (1936) (I-IV. tétel)	134
Bartók: Allegro barbaro (három variáció)	143
Ligeti György: Lontano (1967)	149
Tizenkétfokúság (Schönberg zongoradarabjára, 1929/31)	151
Atonalitás (három variáció)	153
Hangszínorgona (Anton Webern emlékére) (1-12)	157
Nyitás a végtelenre (Hegedűs Loránt püspök emlékére) (1-3)	160
Monda a Szaharából	166
Sziszifosz	167
Jelkép	168
<i>A válogatásba felvett versek közül eddig megjelent</i>	170

MUTATVÁNY

Az MPEE elnöksége felkérésére az itt közreadott versekkel szeretném kedves tagtársaim figyelmét felhívni a készülő kötetemből összeállított kéziratos válogatásra. Szeretném egyúttal megemlíteni, hogy az érdeklődőknek külön kérésre (személyre szólóan) szívesen elküldöm a teljes válogatást. Talán annyit még ehhez hozzátennék, a teljes kötet kiadását jövő tavaszra tervezem.

Érd, 2024. június 3.

Biernaczky Szilárd
nyug. egy. docens, CSc
néprajzkutató, afrikanista, költő, zeneszerző, a magyar, afrikai
és olasz irodalom kutatója, műfordító, könyvszerkesztő és -
kiadó

A KOZMOSZ (NEM?) VÁLASZOL

(a Kozmoszban való *tény-keresés* megfogalmazása)

képzeletem gumicsizmáit
magamra rántva
távolodom
kilencszáz fényévre a Földtől
a Nap csontjaimig éget
a Göncöl darabokra szaggat
a Szíriusz ikercsillaga
előbújik zuhanásom torkában
szupernóvák körbe kergetik
fehér lángok övezte térugrásaimat
bolygórendszerek mosolyát
rántanám hasadt szívembe

de
nincs válasz
tűzbe-fagyba dermedt
szótlan fényévek síkvonalai
óriás-lépteim galaktikus távolaiban
nincs beszéd, üdvözlés, intés, elfogadás
még észrevétel sincs
csillaghalmazok és a semmi

és
sehol a Mennyország

reményeim szétapossa
a végtelen tér belső, üres hallgatása
a Minden, a fénylő Sötétség
és a robajló Csönd

(Érd-Parkváros, 2020. február 1, hajnalban)

A KOZMOSZ (MÉGIS?) VÁLASZOL

(a Kozmoszban való *tény-keresés* újabb megfogalmazása)

képzeletem gumicsizmáit
magamra rántva
elindulok a Földtől
akár kilencszáz fényévre is távolodom
csontjaimig éget a felkelő Nap
a Göncöl-szekér hétfelé szaggat
a Szíriusz ikercsillaga
(dogon mítoszok nyomán)
előbújik zuhanásom torkolatában keringve
szupernóvák építenek utat
fehér lángok övezte térugrásaimhoz
bolygórendszerek rideg leheletét
eltaszítva magamtól
a terek nem-létező mosolyát
rántanám hasadt szívembe

de
nincs válasz...

valóban nincs válasz?

talán mégis...
emberies ember kezekből
(elképzelem vagy igaz?)
a szeretet parancsolata mindenfelé
szétszórva, írásosan felénk integet
ismeretlen (vagy ismert) bolygórendszerek
írják fel mellükre a földi üzenetet
vagy üzenik vissza
élővilágukban is ez a parancsolat

tűzbe-fagyba dermedt
szótlan fényévek időtlen síkvonalai
óriás-lépteim galaktikus távolaiban
(azt hiszem, azt gondolom?)

nincs beszéd, üdvözet, intés, elfogadás
ki tudja, még észrevétel sincs...

vagy talán mégis ránk borítja
a végtelen tér
a világmindenség harmóniáját
a maga sajátos módján
figyelmeztet az egyetlen parancsolatra
amely átlengi a hangnélküli űrt
a távoli csillagok tér-körében felharsanó
hihetetlen hangorkánok
szertehullámzásait

való igaz, távcsöveinken át
csillaghalmazok és a Semmi

semmi?

fénycsónák, jelek rajzolódnak
az ég végtelen kékjébe
szupernova-fényrobbanások sejtetik
az elmúlások kényszerűségét
bolygórendszerek százezrei
sugallják: van élet a Földön kívül is
elmúlt, létező és most születő életek
virágport hint a remény a tér
ezerfelé vezető országútjaira

és
sehol a Mennyország

sehol?

a képzelet gyógyírja a jónak, a jóságnak
a képzelet ígérete a földi megmérettetésnek
a képzelet záloga az elmúlás fájdalmának
a képzelet fény-foglalata az értékteremtésnek
a képzelet valósága a jövőbelátás okossága
a képzelet kiteljesítése a Kozmosz feltárása

[reményeimet széttapossa
a végtelen tér belső, üres hallgatása
a Minden, a fénylő Sötétség
és a robajló Csönd]

reményeimet mégsem tapossa szét
a végtelen tér belső, üres hallgatása
az emberi sorsok méterrúdján
a kozmikus kiszögellések
milliméteres távolságokra kinyúlva
új régiók sokaságait meghódítva
Krisztus emberi példázatát
vetítik az égi övezetekbe
bár véges emberi életek
véges létének fájdalma kerül
a paradicsomi Mennyország-kép helyébe
mellükön a Megváltó jelével
családok, egymást tisztelő anyák és apák
sereglenek bátorságosan
nyitottan a jövő életekre
s a születések láncolatában
benne rezeg a végtelen jövőbe tartó
emberi létezés lélek-telt öröme
illatos selyem-forgáccsal telehintve
a csillagok közé vezető járatlan utakat

(Érd, Parkváros, 2020. augusztus 14.)

Megjegyzés a szerkesztőnek: a kihúzással jelölt szakasz nem
törlendő, a költemény szerves része (bsz)

EGYETLEN PARANCSOLAT (Szent Pál üzenete)

Szalay Károlynak ajánlom

MÁTÓL KEZDVE
Ezerfelé táblázom
A kemény magvú és gázállapotú bolygók
Téres halmazába
Szent Pál üzenetét
Az első parancsolatot
Az egyet, amelyben a többi is benne rejtezik
A szeretet örökre felfénylő üzenetét
Hogy bolygórendszerünk
Sápatag csöndes csillag-ábrázatain
Az egyetlen igaz, világmegváltó gondolat
Reggeltől másnap reggelig
Újra és újra ránk vissza sugározzék

AZÉRT
Hogy visszaüssön
Hogy rázúduljon,
Hogy megdöbbsen
Hogy ráégjen
Nyolcmilliárd emberi lény arcára
Hogy belesüljön
Nyolcmilliárd emberi lény szemébe
A szentpáli üzenet

Hogy lássuk meg végre:
A kilencek, a nagyszem rajzú üres bolygók
És a sárkánykígyóként felfénylő
Föld-keringő üstökös-láncolatok
Elképedve, bénán, némaságot fogadva,
Visszafojtott bánattal
Követik a 2000 éves történetet
A parancsot be nem fogadó tömegeket

A barbárságban megrekedt népeket
A keleti elvontságokba burkolódzó népeket
A személyiség szabadságát korlátozó
A hit védelmében gyilkosságokat is megengedő
Naponta tucadszor hajlongó iszlám hitűeket
Az újkor antihumanista csoportosulásait

MÉG INKÁBB

A parancsot befogadó
De azt újra meg újra lábbal tipró
Gyalázatba zuhanó keresztényeket

A gyilkolást
A gyilkos háborúkat
Keresztények pusztulását keresztények kezétől
A karoling birodalom Pannóniáig elsodródó
Hódító rohamait útjára bocsátó
A germán hordák évszázadokon át
Elhullámzó barbár gyilkolásba fulladó betöréseit
A széltében-hosszában terjeszkedő Oszmán birodalom
Népességeket elemésztő jobbágy rendszerét
A parasztok nyomorúságos halálordításától átvérzett
Harmincéves háborút
Rablás- és hatalomvágyból gerjedő
Rabszolgaságot teremtő és megidealizáló
Gazdasági mohóságot mohóságra halmozó
Emberi lények véréből táplálkozó
Kereszt jegyében tobzódó isten-tagadókat

A hittérítés árnyékában megnyomorított
Törzsek, embercsoportok életüket nem kímélő
Ezerszer galád fosztogatóit

A legújabb kori zsákmányszerzés útjait
Az arany vagy a gyémánt nyomában
Helybéli tízezrek újra és újra halála árán

HOL

Hol a határa

Eme emberkéz végezte határtalan pusztításnak?

Ne tovább

Zúduljon meteorit-zápor a hamisság kitervelőire,

Műszaki zárlat bénítsa agytekervényeiket

A szélesen kitáruló lepkeszárnyú jövőben

ÉS MÉGIS CSAK

Csillagok felfénylő üzenet-homlokát

Zajgó szívébe rejtve

Megtisztulva a történelem

Évezredes átok-halmaitól

Haladjon tovább, tovább,

A kozmosz szeretet-parancsára

Előre, a világ-harmónia

Végleges megteremtésének útján

Minden földi emberi lény

(Érd, Parkváros, 2020. augusztus 14 – október 25.)

E/V/ANGELI/ZÁCIÓ
// ANGYALLÁ VÁLÁS

Ezer oldalról ezer utakon keresem
az életet magát, szirombontó kapkodva, hevesen
a szívüktetésű, lángszín vörös virágot
a szeretet jegyében formálódott békeszigetet
Hiszen lilakelyhű nyílt üzenet érkezett,
érkezik minden percben tízezer tájak sosem látott
álmot kergető, lágy szellők simogatta
örökzöld dombhát-sora felől, – felette, rajta,
onnan szálljanak fel az örök összetartás galambjai
Legyen az vérzivataroktól mentes kézfogás-csoda
Szülessenek meg a szép-tettek emberbőrbe bújt angyalai
Létezés-tornyok leomlása ne legyen többé soha
A kozmosz szent lelkének áldását kérem fejünkre
Óh, ha végre a galambok raja az égig repülne!

(Érd, Parkváros, 2021. február 14.)

BÉKEMENET A KIJEVI NAGYKAPUNÁL

Magyarok, lengyelek, horvátok, ukránok
Vérségi rokonok közös ugor őse
Meváltást hordozó újjászületésed
Várjuk, követeljük az új emberpusztítás
Vérvörös áradatán hajózva

Barbárságok történetét zsolozsmázzuk
Siratva régi nemzetségek semmisülését

A kijevei Ruszt, oroszok államát
Mongolok söpörték el
S helyébe született az ukrán nemzet
A történelem kerekei megtaposták ezt a népet

Sztalin (vagy túlbuzgó ukrán vezetők?)
Döntésére a teljes búzamazag termés orosz földre
Szállítása 7 millió ukrán éhhalálát okozta

Legyen a holodonor 32-33 a világ jajkiáltása
Legyen november 28
Az ukrán éhhalál fájdalom-telt emléknappja

De döbbenet hangján kell még idéznünk
Az ukrán nácizmus 41-43-ban tombolását is
Majd 6 millió orosz, majd millió zsidó,
Lengyelek, cigányok kegyetlen meggyilkolása
Szennyezi e nép múlt századi múltját

A Galicia ezred lidérces barbarizmusa
Megerőszakolt nőknek levágták a mellét
És a sebeiket besózták, majd
A hullákat vízmosásokba hányták

Foglyok karjait levágták, és megsütötték rostélyon

Jézusom! Eddig elzárt dokumentumok

Elvakult ukrán fajgyűlölők
kannibalizmusát is tényként rögzítik...

S mit említhetünk még?
A maroknyi kárpátaljai magyarság sorsa is
Viharos tengeren hajózik
Eme testvér-népi ország-közösségben...

Oh, jaj!
Magyarok, lengyelek, horvátok, ukránok
Vérségi rokonok közös ugor őse
Megváltást hozó újjászületésed

Várjuk, követeljük az új emberpusztítás
Vérvörös áradatán hajózva
Hősalakod bontsa ki a béke zászlaját

Gandhi módján indíts útjára békemenetet
A Kijevi nagykapunál

Ólomsúlyú óriás termeted árnyékában
Legyen ez a kiengesztelődés felragyogása
A ráébredések lélek-csatlakozása
A fajgyűlölet sárba taposása
Nyelv-testvérek és vér-testvérek kijózanodása
A ránk boruló végtelen galaktikus terek
Újra és újra felvillanó csillag-fényeinek tanítása
A szeretet dombján könyöklő együtt-tevés álma
A Jézus-üzenet mennybéli palotája
A közös földi sors kézfogása

Mottó

Véssétek jól szürkeállományotokba
A földgolyó díszbe öltözve
Könyörög jobb jövőért:

Afrika, Ázsia s tán Európa népei, országai
arra készülnek, felszabadítsák
elkomorult sors-mindennapjaikat
tengerentúlról érkező bajkeverések
befolyás-törekvések béklyóiból

Megjegyzés: a közös ugor ős életre hívása ismeretének forrását lásd: Szabó István Mihály: *A magyar nép eredete*, 2004, Mundus Magyar Egyetemi Kiadó, 143 old. – Az ukrán nácizmus adatainak forrása: „Ukránok Vérengzéseinek Dokumentumai / Titkosítás Feloldva!” --- internet (Nemzeti.Net.Nemzeti hírforrás).

(Érd, Parkváros, 2022. július 23.)

HÍRADÁSSAL BERZSENYINEK
EGY NEMZET ÚJJÁSZÜLETÉSÉRŐL
KOZMIKUS TÁVLATOKAT NYITVA

a magyar sorsot oly mélyen megélő
Berzsenyi Dániel emlékére
ajánlással Orbán Viktor miniszterelnöknek
2022. április 3-án

Ódákat messze zengő, babérral övezett költőnk
fény-éles fájdalom-tükréből harsan a szó:
Romlásnak indult hajdan erős magyar...

Óh, nagy magyar Költő!
Lásd, mégis, századok múltán érkezett
(nyelvünk már réges rég visszateremtve)
a felemelkedés

És íme, *menny köve porba temette*
(nem a *földnek bérceket szóró ádá az kölykeit*)
a holocaust vérbe merített fajgyűlöletét

A Vörös Hadsereg
(soraikban ázsiai nomádok)
pusztításban, erőszakban, gyilkosságban tobzódó
fővárosi szabadrablását

A Sztalin fedezte Rákosi rémuralmát
(a legjobb magyarok, a *kulákok* földönfutóvá lettek)

Az összeomlott gazdaságot
amely a megsokszorozott jóvátételek súlyát nyögte

A kivirágzó remény, 56' követte újabb rémuralmat
majd a három évtizedes diktatúra árnyékában zajló
társadalmat deformálni akaró, vallást eltiltó

kísérletezést, amely roncs-országot
hagyott a rendszerváltás fáklyavivőire

Nem tél, sorsfordító tavasz, nyár közelít immár
az egekig kitárult szabad élet-létezés
galaktikus szél-huzatában

Kamikaze kormány háritotta erejét megfeszítve
a bujdosó csillag ezer orkánját

S eljött a nagy pillanat
Mátyás halála után több mint ötszáz évvel:
Fohászunk többé nem: *Balsors, akit régen tép*
Építkezésünk nemzeti táncbajnokság

Lelkesedett tűzzel szövődnek a kényes mozdulatok
Kinizsi véres ajakkal, feszülő izmokkal kardjával
távoli bolygórendszerek légkörét karcolja
felírva a százezer fényév átmérőjű galaktikába

Pannonia újjászületett
S mint az *egekben merült Etna, életes tüzet okád*
egy sosem hitt magyar álmot valóra váltva
a tájainkba zsúfolódó sok ezernyi erőfeszítés
a fáklyavivők fénylő homlokára rajzolva:

A gyermekeket nevelő családok sugárkévében
A vénék, vesztett tekintélyük visszanyerve
Ifjak, küszködve, törekedve, élet-útjukat megelve
A tudás fellegvárai megújulva, kozmikus léptékben
tárják ki kapuikat...

Eljött végre az idő
Fohászunk többé nem: *Balsors, akit régen tép*

Eljött végre az idő: a *gyászos hamvakból*
Tündér szerencse szikrázik fel
(s ha éppen a béke zászlóját is kell lengetnünk
a szomszédban zajló testvérháború résztvevői előtt)

Megújult új nemzet született
a Föld bolygó Kárpátokkal övezett széles öblében
beragyogva a közeli és távoli tereket

Az új évezred küszöbén
a jézusi szeretet-vallás sok milliárdnyi követője
az életet sejtető testvér bolygórendszerek lényei
örömére
(Berzsenyi Dániel szavaival élve)
Nemzetünk *fénylő dicsőség polcára* emelkedik.

Megjegyzés: A szövegben található dőlt betűs sorok egy helyütt Kölcseytől, a többiek Berzsenyi Dániel különféle verseiből származnak, mint vendégszövegek. (B. Sz.)

(Érd – Parkváros, 2022. február 25.)

A SZÉPSÉG VARÁZSTÓ VIZÉBEN

(1) Szem, haj, illat

Csillagvirágos pázsitfű mezőn lépdelek
Három szempár lézersugárzik a téren át
Három édes illat ködgomolya rád lebeg
Három hajbozont hullik rád? – te rád, te rád

Elmerülsz ébren álomtelt hajnalokba
Délibábok csalnak el orrodra koppintva
Szépség varázstó vize rád habzik, botladozva,
Szemed, orrod, fejed a vizet csak issza
Karok, lábak fonódnak rád, nem nézel vissza

(2) Tenmagad elvesztése

Három fényajkú, csengő ének-szemű asszony
Parázsló szív-villanásai beborítanak
Nem-múló emléküik hajszolva el nem alszom
El nem alhatom hát – semmi, semmi sem marad
Egy helyben: álom-zuhatag kínoz, simogat
Csókos mosolyuk – s már nem érzed tenmagad!

(3) A szeretkezésről

A bölcsek bölcse sóhajt:
Amikor a testek találkoznak
A szerelem, az érosz varázsa
Hamuvá hamvad, elporlik
A testek önmagukban
Élik át a percek gyönyörét
De ha igaz lángolás lobban:
Az összetalálkozás
Ezerszer szent pillanataiban is
Átsüt

Belőled hozzá
Hozzád tőle
Az izzó szerelem-láng
S az érzelem-viharok
Beborítják
A messzi tájakat hordozó
Földgolyót
A nappal felfénylő
Éjszaka csillagvirágos
Égi mezőket

(4) *Párosan*

Képzeletben rágod
Nem-létező ceruzád hegyét
A szerelem-hívó kézfogás
Miért csak akkor hajt virágot
Ha férfi vagy
S ha leányok
Ha asszonyok
Ha nők
Becézik mind közöttünk
Az elfogyó csendet
Ha nemiségünk jelképei
A szív és a tulipán
Ránk égeti csábosan
Az örök szerelem
Kétarcú, négykarú, négy lábú
Biológiából
Kétfélének a találkozásából
Felzendülő gyönyörök
Reménylett ünnepét

(5) *Jelképek hátán lovagolva*

Jegenyefa csúcsával belecsúszik
A pusztai marhakút kopott torkába

Le a hullámzó vízzel telt alagútig
S libben a kútkáva szomjas szoknyája
Szakadozik a felizguló égbolt
A habzó tájban henterereg egy fényfolt

Homokjáró ladik himbálódzik, csúszkál
A Hold durva kvarcos portengerében
Zöld sziklaorom, s a ladik-porzó útnál
Üvegszemű vulkántölcsér tátong, mélyen
Ott lent a völgy kagylóhéj izzadmánya
Rózsaszirmok: megfagyott forró láva

Az ezerhatszázhusz méter mély Bajkál-tó
Sós vízből almákat hajigál istenekre
Ámor vagy Cupido vagy Érosz, barnálló
sárcipője beletapos, partját ingerelve
gejzírt támaszt, piros alma-zuhatag
A termékeny bőség nyilai rajzanak

Falloszok, Eifel-torony vagy májusfa
felszalagozva, vízelnyelő zsomboly
a zöldáradat bugyogására tárulva
Odaát a hasadék G-titka ugyanoly
Elrejtőző csoda mint összefonódni
A természettel, s a mélyben hajózni

Orpheusz éneke sír fel a síri csendben
Szerelem-létra vezet le az alvilágba
Eurüdike lelkéhez, jelek ők ott ketten
Az élő szerelem örökké nyíló virága
Timu Nuwa Koo Muri Fai* kék-zöld tava
Ránk sugárzik belőle csókjaik illata

* Elhunyt fiatal férfiak és lányok lelkének találkozóhelye
Indonéziában

SZISZIFOSZ

Görög héjasasok vájkálnak szívemen
Hatalmas élet-lapályokon vergődöm át
Egy Ókorból ideszakadt szőke nimfa
Vérző csuklóm pántlikájával köti be
Hengeregnek a sziklák lépéseim nyomán
Fent az ormokon szemben az időszörnyeteg
Szfinszk-feje az eget karcolja
Töreksem fölfelé a sziklatömbbel
De szakadatlan erőfeszitésem
Csak a hegy ormáig taszítja terhem
(egy-egy siker-morzsalék lehull a völgybe)
Túljutni az örök ormokon
Nincs már időm és nincs erőm
Ősz szálak fedik már ráncaim
A térbe fulladó idő győzhetetlen
Sorsom sorsok dzsungelében elporlik
Múltam és jövőm
Származásom és földi lélegzésem nyomát
Örökzöld cserjék szövedéke csendben benövi.

(Valahol a szentendrei Duna-parton,
egy igazi olasz pizzeriában, 2019-2021 ?)

JELKÉP

(mennyeiből érkezett földtájéki zsoltár
az örök emberségről)

Krisztus
nevében és kezében
keresztel
nem vesztett történelmi kellék
de kozmikus jelkép

Emberségre keresztel
szeretetet rajzol testtelen
üdvösséget széthintő reggelen
mint galaktikus fényerő
a tar vagy hajzatos fejekre
a saját emberségére ébredő
ember örökkévalóságát üzenve
földi alakját ránk vetítő hajnalon

Kozmikus jelkép
Jövőbe ágazó isten-émlék
a földi világ jövőjét támasztó gerendázata
életekbe belecsendülő lármafa

Vesztett pillanatok üvegfalán
átsugárzó remény-üzenet

Magába fogadva egykor, és ismét
minden szeretet-istenek
lelkét, szellemét
kézen fogva lépnek elénk:
Zoroaszter, Buddha, Kung-Fu-Ce
a hindu Trimurti, Tengri és a Földanya
a shintoista Nagy Magasztos,
Amon Ré és Ogun, meg a mindenek
mind őbenne fordul feléd

Krisztus
példája szerte fénylik

összefogja, emelné az égi
csillag-hitre inti
milliárd ember-közösségek házfalát

Áldott kezével szerte hinti
az ég malasztal telt fényporát

(Érd, Parkváros, 2023. szeptember 9.)

A válogatásba felvett versek közül eddig megjelent:

- 2021 Négy vers (Öregség, Vajon teli poggyással kell elmennem, Evangelizáció, Madárfészek a Marson), *Agria*, 15. évf., 4. szám, 223-224. old.
- 2022 Két vers (A kozmosz nem válaszol, A kozmosz mégis válaszol), *Somogy*, 50. évf., 2. szám, 84-87. old.
- 2022 Nyitás a végtelenre (vers) *megcsonkítva*, *Agria*, 16. évf., 4. szám,
- 2023 Anyám, *Bárka*, 31. évf., 3. szám, 33-34. old.
- 2023 Egyetlen parancsolat (vers), *Somogy*, 51. évf., 1. szám, 85-88. old.)
- 2024 Bartók Béla: Zene húros hangszerekre, ütőkre és cselesztára (1936), Ligeti György: Lontano (1967), Dodekafónia (Arnold Schönberg Zongoradarabjára – Op. 33a – 1929/1931) / versek zenéről, *Kortárs*, 68. évf., 2. szám, 26-33. old.
- 2024 Himnusz a naphoz (Parafrízisok E(k)hnaton fáraó Atonhoz intézett dicséretére), *Műhely*, 2. vagy 3. számban, 1-8. old. (rövidesen megjelenik)
-
- 2024 Solaris, *Kortárs*, kézirat: 1-11. old. (várhatóan)